

Konstrundan i Nordingrå för femte året

Erland Cullberg, som förr i tiden brukade bo och måla på Kiörningsgården om somrarna, dog i våras och Birgit Dahlgren, hans vän och Kiörningsgårdens ägare, hade krossat foten. Trots det blev det i pingsthelgen en glad och solig invigning av femte årgången av Konstrundan i Nordingrå.

Det finns gott om konstnärer, bönehus och kulturföreningar i Nordingrå. Längst i norr ligger Mjälloms kulturfabrik med fik och där ställde Kent Royson Karlsson ut på Nordingrås femte årgång av konstrundan. Han är stockholmare men blev en gång så drabbad av Helmer Osslunds måleri att han började längta till det ångermanländska landskapet och numera själv bor och målar i Osslunds efterföljd. I Mjällom basar han för kulturfabriken och är stridbar i kampen för att sätta Nordingrå på kommunens och Sveriges konstkartor.

När en nära vän oväntat begick självmord för ett tag sedan och lämnade sin familj och vänner i allra största sorg, sökte Kent Royson Karlsson tröst i en för honom ny stil med drag av impressionism. Oljemålningen "Spökbalen" där vilsna, ansiktslösa människor klädda till fest trycker sig mot betraktaren, är ett prov på denna nya inriktning.

På gården i Omne hade Birgitta Nenzén ordnat utställningslokal i bagarstugan. Där visade hon sina grafiska blad, glasmålningar och skulpturer i järn, ståltråd och plexiglas. Även ute i det fria, runt om på gården, stod det installationer i gröngräset. Några kändes igen från hennes tidigare utställningar medan andra såg ut som om de hamnat där mot en logdörr eller kalvkätting av ren slump och bara råkat få det helt rätta uttrycket av skön tidlöshet.

Britt Hillbom tillsammans med Viktoria Melinder var årets utställare på Järnsta café. Britts hela rad av 50-tals flickor i klänningar och hårrosetter på emaljplåtar och i seriegrafi var mycket charmfulla. De hade den där fina lyster i sina bleka pastellfärger, som fick ett lätt och lekfullt vemod över sig.

Även Viktoria Melinders smocksydda sidenhimmel och snövita filtkängor och -stövlar antydde 50-tal och skira flickvärldar i det mer jordnära hantverket. Viktoria har sina rötter i Mjällom och i flera generationer har släkten jobbat med skotillverkning. Maria Nordenmark, som var inbjuden utställare på Mannaminne, kommer också från Mjällom. Hennes oljemålningar med tunna lager på lager hade en andlighet över sig, som påminde om avlång altartavlor där madonnan i modern tappning genomgående fått en central plats.

Både Dag Wallin och Karin Hesse bor och har sina ateljéer i bönhus i Salsåker. Dag Wallins ligger högst upp på berget med en svindlande utsikt över skogar och vattendrag. På utställningsbordet i hans ateljé låg grafiken och de små emaljerna på rad. Runt väggarna stod träskulpturerna och hängde större emaljer med motiv från bibeln i dova, kraftfulla färger. En människa med tentakler och tunna vingar gör sig redo att flyga iväg i "Födelsen" och naturen tar över och bäddar in alla kantigheter i stora, mjuka former.

Sirpa Huusko, Dags sambo, har också ateljé i bönhuset. Hon väver blonda, praktiska mattor med fina textila avslut. De låg i solen och beundrades mycket av konstbesökarna.

Sista anhalten på konstrundan för min del var Karin Hesses ateljé. Hon målar starkt och nästa självlysande, för det mesta helt abstrakt. I år kan man dock urskilja en och annan kroppsdel. I "Tio och en natt" sträcker en kurvig kvinna ut sig i hela sin nakenhet. Det är sensuellt och mycket vackert, vilket ger en antydning om ett nytt kroppsligt uttryck i Karin Hesses alltid lika lustfyllda färgspråk.

Text: Karin Lundqvist
Foto: Jonas Lundqvist
Volym 2012-06-04